

почѣстни тѣмъ рѣчи, шò вѣстѣнали; дѣтѣто поглѣдало, и рекло соуз вѣсело и сладко глѣденѣ: Радѣйса возлюбленнаѣ души, тогòва, шò сѣ сакала, да гò видишь, видѣласи гò, товѣ рече, и невидимь бысть. Тогѣи тѣмъ добра дѣвица познала, тойъ былъ Гдѣ Исхъ, и блгодарила со страхъ и радость за товѣ, шò оучинилъ добрò, слѣголъ ѿ нѣко и се ѣвилъ, и вѣстѣнѣло товѣ видѣнѣе на нѣзинъ оумъ вѣчнш, никòй пѣтъ не испѣшила ѿ пѣмѣть товѣ чѣдо, и тѣкш проведѣ своѣ житѣе оу дѣвство бгòбгòднш, и вселѣса во вѣчныѣ Обѣтели.

Ѣдинъ разбойникъ имѣлъ великое блгоговѣнѣе ко Бгòмѣтери; оулдчи ѿпѣщенѣе и чѣдноѣ погребѣнѣе,

Ч Ъ Д О 48.

Оу ѣдинъ градъ оу Итали зовомый Треюпо, былъ разбойникъ, оу горѣ близъ града соблачилъ и оубивѣлъ многъ людѣи, и Бгъ оустроилъ, миналъ тѣмш ѣдинъ оцъ постникъ, видѣлъ гò тойъ разбойникъ, мыслилъ, да ѣма стока, прѣтилъ дрѣжина нѣговѣ, фѣтиле гò и гò донѣле при негò, да гò соблѣчатъ, дошелъ дхòвникъ какш мѣдръ, оуловилъ разбойника, показѣлъ вѣчна мѣка; и оумилилъ гò, да сѣ исповѣда свой грѣховы: и слѣшалъ нѣговѣ сѣте грѣховы мѣдрый врачъ; позналъ за шò трѣвѣе многъ трѣдъ, да ѿврати таковогò грѣшника ѿ слѣи рабòты; не мѣ далъ канòнъ; ни да вѣстави сосемъ харѣмство; зналъ за шò не кѣ да гò послѣша; амѣ мѣ рекъ: Да дѣржишь три дни нѣла, срѣда и петòкъ нишò слò да не оучинишь, и да постишь срѣда и петòкъ ради страстѣи Хрòтовыхъ, тѣка и на прѣздници Бѣи да не чи-